בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום ד', כ"ז בכסלו תשס"ב (12 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אתמול, **כ"ז בכסלו** - נר **שלישי** ( )iiiלחנוכה!!!

ב**כ"ז בכסלו**, בשנת תרמ"ט(1888-5649), נולד **הרב יצחק הלוי הרצוג**. נתמנה להיות הרב הראשי (אשכנזי) השני לארץ ישראל, אחרי פטירתו של הרב קוק זצ"ל, שנה לפני-כן. קודם לכן, כיהן הרב הרצוג כרב בבלפאסט שבאירלנד מ 1919 וכרב ראשי ליהודי אירלבד החופשית מ 1921. אחרי כניסתו לתפקיד הרב הראשי בארץ, הוא ייצג את היישוב בוועדות הבינלאומיות שדַנו בגורלה של ארץ-ישראל והיישוב. [תאריכון/יודאיקה לקסיקון]

***

מנהג אצל קהילות ספרד שבירושלים, ש**עורכים סעודות בצוותא בימי חנוכה**. וכל מי שנפל ריב בינו ובין חברו, או בין אשה לרעותה, בכל השנה --- מתפייסים בסעודות אלה. וכן היה מנהג בהרבה קהילות ישראל שבימי החנוכה **שקדו על חינוך הבנים** ("חנוכה" מלשון **חינוך**). ונהגו הרבה רבנים בתפוצות ישראל לצאת מעריה ובאו אל היישובים הכפריים ללמד שם את העם תורה ויראת שמיים, והיה העם שבשדות נהנים מתורה זו של רבותיהם כל השנה. [לוח דבר בעתו]

***

יום כ"ה בכסלו מוכן לחנוכה ולגדולה

אותו יום (של נס החנוכה), כ"ה בכסלו, שנטל כתר חנוכת המזבח בימי החשמונאים, כבר היה מוכן לגדולה זו עוד מימות משה רבינו וחזר ונועד לגדולה שניה בימי חגי הנביא, אלא שזכו החשמונאים ונתגלה אורו וישעו של יום זה בימיהם. וכך אמרו חז"ל: אמר ר' חנינא, בכ"ה בכסלו נגמרה מלאכת המשכן [במדבר] ועשה מקופל עד אחד [=ראש חודש] בניסן, כמו שכתוב [שמות מ' 2] **"ביום החודש הראשון באחד לחודש תקים את משכן אוהל מועד."** והיו ישראל ממלמלין על משה לומר, למה לא הוקם מיד, שמא דופי אירע בו? והקב"ה חשב לערב שמחת המשכן בחודש שנולד בו יצחק אבינו (חודש ניסן). ומעתה הפסיד כסלו שנגמרה בו המלאכה – אמר הקב"ה: עלי לשלם. מה שילם לו הקב"ה? חנוכת חשמונאי.

וכשחזרו עולי הגולה מבבל והתחילו בבניין בית המקדש, ובעצת המשטינים נפסקה העבודה 22 שנה; ואח"כ חזרה ונתחדשה עבודת הבניין, והקימו יסודותיו של היכל ה' ביום עשרים וארבעה לכסלו, ובלילה שלאחריו, הוא כ"ה בכסלו, שמחו בשמחת היסוד. וכן הנביא אומר: [ב' 18] **"שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מיום עשרים וארבעה לתשיעי למן היום אשר יוסד היכל ה' שימו לבבכם".** ועוד רמז יש כאן: "**שימו לבבכם מן היום הזה ומעלה...**", כלומר, אל תחוגו אותו היום, אלא למעלה – בבוא עתו. אל תחוגו אותו ביום זה שהוא כ"ד בכסלו, אלא 'למעלה' – למחר, מיום כ"ה והלאה. וסימנך: 'לבבכם' וחג 'החנוכה' – גימטריא אחת לשניהם. [ספר התודעה]

***

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים וחנוכה שמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בנֵנו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום ד', כ"ז בכסלו תשס"ב (12 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

יש הרואים ב**סביבון** סמל לייחודו ההיסטורי של עם ישראל: כשם שהסביבון מסתובב על רגלו האחת, נופל ושוב קם ומסתובב, כך גורלו של עם ישראל במשך גלותו: הסתובב לו בין מדינה למדינה. השפילוהו, דיכאוהו ואף ניסו להשמידו, אך לאחר כל נפילה או שואה חלה תקומה מחודשת... [במעגלי החיים]

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים וחנוכה שמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בנֵנו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל